

РЕШЕНИЕ

№ 659

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Даниела Дончева Въззивно търговско дело № 20231001000436 по описа за 2023 година

при секретаря Мария Крайнова, като разгледа докладваното от съдия Дончева в.т.д № 436 по описа за 2023 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С Решение № 260501 от 26.07.2022 г., постановено по т.д. №2087/2020 г. по описа на съда, СГС, ТО, VI-7-ми състав е отхвърлил исковете на „Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София, предявени срещу Изпълнителна агенция по горите– гр. София към Министерството на земеделието, храните и горите, с правно основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД за сумата от 31 142,00 лв., представляваща възнаграждение по договор № 4 от 21.06.2010 г., която сума е претендирана ведно с обезщетение за забава в размера на законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 28.10.2020г. до окончателното плащане; и с правно основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 1 164,00 лв., представляваща възнаграждение, задържано от ответника като гаранция по договор № 4 от 21.06.2010 г., която сума също се претендира ведно със законната лихва от 28.10.2020 г. до

окончателното плащане.

В срока по чл.259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от „Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София, в която се излагат оплаквания за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Сочи се, че съдът правилно е приел, че между ищеца и бившето ДГС-Пампорово е сключен договор за изработка на лесоустройствен и ловоустройствен проект, както и че е налице изпълнение и приемане на работата, така както е договорена. Неправилно обаче е приел, че предявените искове са неоснователни, тъй като ответникът не е правопреемник на активите и пасивите на бившето ДГС-Пампорово, поради което и не е обвързан по никакъв начин с облигационните отношения, породени от Договора от 21.06.2010 г. Допълва се, че по делото са представени писмо с изх.№19-изх-5871-01/12.08.2019 г., Писмо с изх.№19- изх.-3802-01 от 04.06.2019 г. на Южноцентрално държавно предприятие, както и писмо с изх. № ИАГ-28637 от 23.08.2011 г. на ИАГ, в съдържанието на които ясно и категорично е посочено, че остатъкът за плащане по договор №4/21.06.2010 г. от страна на бившето ДГС-Пампорово, т.е. правопреемникът му ДГС-Смолян, е на стойност 10 304 лв. без ДДС, а останалата част от сумата следва да се изплати от Държавния бюджет, респективно от бюджета на ИАГ/РДГ, съгласно писмо с изх.№ИАГ-28637/23.08.2011 г. на ИАГ и съгласно чл.16, ал.1 и ал.2 от действащия Закон за горите. От посочените доказателства се прави извод, че ответникът, както и подчинените му структури признават задължението си за заплащане на възнаграждение на ищеца по процесния договор в размер на 31 142 лв. от държавния бюджет. На следващо място се изтъква, че съдът не взел предвид, че ответникът е разпоредител с бюджетни средства, както и главната ръководна структура, под ръководството на която се намират всички горски стопанства и по-конкретно Южноцентрално държавно предприятие-гр. Смолян, Регионална дирекция по горите- гр. Смолян, включително и правопреемниците на бившето ДГС-Пампорово, а именно Териториално поделение ДГС- гр.Смолян и Териториално поделение ДГС- с. Широка лъка. В заключение се сочи, че независимо, че ответникът не е страна по облигационното правоотношение по процесния договор, то с оглед задължителния характер на дейността по извършване на инвентаризация на горите на РБългария и финансирането на тази дейност от държавата, без значение е дали страна по процесния договор е ответникът или

подчинени на него административни структури. На последно място се сочи, че неправилно първоинстанционният съд е игнорирал претендираната от ищеца сума, представляваща заплатена гаранция по процесния договор в размер на 1 164 лв., тъй като по делото се доказва, че сумата е заплатена от ищеца, а договорът-изпълнен. Не са сторени доказателствени искания.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК не е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна- Изпълнителна агенция по горите– гр. София към Министерството на земеделието, храните и горите.

С Разпореждане №1110/08.06.2023 г., постановено по делото, съдът е указал на жалбоподателя да посочи в какво се състои искането му към съда.

В срок с молба с вх.№14321/19.06.2023 г. по описа на САС, „Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София е конкретизирал петитума си, като е посочил , че иска обжалваното решение да бъде изцяло отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В открито съдебно заседание „Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София поддържа въззивната жалба, моли за отмяна на обжалваното решение и за уважаване на предявените искове. Представя Решение №301/17.11.2022 г. на РС-Смолян, постановено по гр.д. №965/2020 г. по описа на съда, както Решение №170 /06.06.2023 г., постановено по в.гр.д.№83.2023 г. по описа на ОС-Смолян. Ответникът оспорва въззивната жалба като неоснователна и моли обжалваното решение на бъде потвърдено, доколкото ИАГ не е правопреемник на закритото ДГС-Пампорово.

При така изложеното съдът намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения двуседмичен срок, от надлежна страна в производството- ищец, насочена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Апелативен съд-София, извършвайки проверка на обжалваното решение по повод въззивната жалба в рамките на правомощията си по чл. 269 ГПК, приема следното:

От фактическа страна:

Производството пред СГС е образувано по искова молба на „Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София, с която срещу Изпълнителна агенция по горите – гр. София (ИАГ) към Министерството на земеделието храните и горите, представлявана от Изпълнителния директор, са предявени иски с правно основание чл. 266 ЗЗД за сумата от 31 142, 00 лв., представляваща възнаграждение по договор № 4 от 21.06.2010 г., която сума се претендира ведно с обезщетение за забава в размера на законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 28.10.2020 г. до окончателното плащане; на основание чл. 266, ал. 1 от ЗЗД се претендира сумата от 1 164 лв., представляваща възнаграждение, задържано от ответника като гаранция по договор № 4 от 21.06.2010 г., която сума също се претендира ведно със законната лихва от 28.10.20 г. до окончателното плащане. В исковата молба ищецът е посочил, че процесният договор за изработване на лесоустройствен проект и ловоустройствен проект на Държавно горско стопанство – Пампорово е сключен с ДГС –Пампорово, като в изпълнение на договора е платена парична гаранция в размер на сумата от 1 164, 00 лв. По силата на договора изготвеният проект следвало да бъде представен в срок до 31.05.2011 г. за обществено обсъждане и приемане на Второ лесоустройствено съвещание, проведено за периода от 19.09.2011 г. до 21.09.2011 г. и на заседание на ЕТИС при ИАГ в София. Изготвеният проект е предаден за обсъждане на Второ лесоустройствено съвещание, проведено за периода от 19.09.2011 г. до 21.09.2011 г. и на ЕТИС при ИАГ проведено на 10.01.2012 г.

На 18.04.2012 г. със Заповед № РД 46 – 342 от 18.04.2012 г. Министъра на ЗГХ, считано от 10.07.2012 г. закрива търговското предприятие ДГС – Пампорово като активите и пасивите му се разпределят към ДГС – Смолян. Въпреки това, ДГС – Смолян отказва плащане на дължимото възнаграждение, но поради неточности в проекта. След отстраняване на неточностите, възложителят отново иска приемане на изпълнението. В писмо с изх. № 1226/11.04.2019 г. на ДГС – Смолян се посочва, че всички неточности в съдържанието на проекта са отстранени, съобразно отразените забележки, поради което проектът следва да се счита за приет. С оглед на това ищецът изпраща до Южноцентрално държавно предприятие – гр. Смолян писмо изх. № НИС – 2721/08.05.2019 г. с акт за окончателно плащане на проучвателните и проектните работи по договора за изработване на горскостопански и

ловоустройствен проект на Държавно горско стопанство – Пампорово и два броя фактури. В отговор на писмото Южноцентрално горско стопанство – гр.Смолян признава задължение за плащане на сумата от **10 304, 00 лв.**, а за останалата част отказва плащане, като посочва, че то следва да се заплати от ответника по настоящото дело, тъй като, съгласно писмо на ИАГ с изх. № **ИАГ-28637 от 23.08.2011 г.**, разходите за инвентаризацията на горските територии, изработването на горскостопанските карти, плановете за ловностопански дейности и за дейностите по опазване от пожари се финансират от държавния бюджет. Разпоредител със средства от държавния бюджет е ответната агенция, затова претенцията е насочен към нея, но с писмо с изх. № РДГ 13-4054/19.06.2019 г. тя отказва да заплати възнаграждението за изготвените и утвърдени проекти.

Ответникът е оспорил предявените искове, като сочи, че не е пасивно материалноправно легитимиран по тях, тъй като съгласно § 9, ал. 2 от ПЗР на Закона за горите (приет 2011 г) не е правоприемник на териториалните поделения и в частност не е правоприемник на Държавно горско стопанство – Пампорово. Не оспорва, че възложеният с договор № 4 от 21.07.2010 г. проект на Държавно горско стопанство – Пампорово е приет от Второ лесоустройствено съвещание, проведено за периода от 19.09.2011 г. до 21.09.2011 г. на ЕТИС при ИАГ, но твърди, че последният го приема като контролен орган. Твърди и че има плащане по договора в размер на 40% от него. Не оспорва и че има съставена заповед за утвърждаване на лесоустройствения и ловоустройствения проекти, което завършва фактическия състав по приемане на възложената работа.

За да постанови обжалваното в настоящото производство решение, СГС е приел, че по делото се установява, че между ищецът и ДГС-Пампорово е сключен договор № 4/21.06.2010 г. за изработване на лесоустройствен и ловоустройствен проект за територията на Държавно горско стопанство – Пампорово, който договор има характеристиките на договор за изработка, а съгласно чл. 266 ЗЗД, възнаграждението на изработващия е дължимо при приемане на работата от възложителя. Прието е, че събраните доказателства безспорно установяват изпълнението и приемането на работата (утвърждаването на проектите). Относно пасивната материалноправна легитимация на ответника съдът е приел, че качеството инвеститор при възлагане на изработването на заданието за проектиране се определя от

собствеността и вида на лесоустройството на устройвания обект (ФЛ, ЮЛ, община, държава). Изтъкнато е, че право да възлага изготвяне на лесо- и ловоустройствени проекти е предвидено и за ИАГ, съгласно чл. 9 от Наредба № 6 от 2004 г. за устройство на горите и земите от горския фонд и ловностопанските райони в Република България (обн., ДВ, бр. 27 от 2004 г.; изм., бр. 80 от 2005 г. и чл. 4, ал. 2 от ПРАВИЛНИК за прилагане на Закона за лова и опазване на дивеча, Приет с ПМС № 151 от 13.06.2001 г., обн., ДВ, бр. 58 от 29.06.2001 г., в сила от 29.06.2001 г.). Макар да не е предвидено изрично в ЗГ (1997 г.) и Наредба № 6, съдът е посочил, че ДГС и ДЛС като самостоятелни ЮЛ, държавни предприятия по смисъла на чл. 62 ТЗ, на които е предоставено за стопанисване и управление държавно имущество, също имат право да възлагат изготвяне на лесо- и ловоустройствени проекти за имотите, попадащи в техния район на дейност. Съдът е изложил, че в ЗГ (1997 г.) и Наредба № 6 е предвидено, че на инвентаризация, картографиране и планиране на ловостопански дейности и дейностите по опазване от пожари, подлежат всички гори и земи от горския фонд, независимо от тяхната собственост, като лесоустройствените проекти, планове и програми се съставят по видове собственост в района на дейност на съответното ДГС или ДЛС. След като законът предвижда тези задължителни дейности за всички земи и гори от горския фонд, независимо от собствеността им, логично разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от ЗГ (1997 г.) вменява в тежест държавния бюджет разходите за тяхното извършване. Но те са само част от процеса по лесо- и ловоустройство на териториите, поради което всички останали разходи, включени в заданието за проектиране, са в тежест на възложителя/инвеститора, който го е инициирал. Относно финансирането на дейностите, предвидени със заданието за проектиране и предвид относителния характер на облигационните отношения, съдът е счел, че те са в тежест на техния възложител. ИАГ не става автоматично страна в облигационното отношение, породено между други лица, тъй като такъв ефект не е предвиден нито със ЗГ (1997 г.), нито с Наредба № 6 (отм.). Следователно, за да участва в него, тя следва изрично да е изявила воля за това или да е правоприемник на страна, участваща в облигационното отношение. Предвижданията на закона, че част от разходите по съставяне на лесо- и ловоустройствените проекти са за сметка на държавния бюджет, не създават извод в различна насока. Тези разходи ще следва да се заплатят

първоначално от възложителя, а в следствие той може да ги претендира от ИАГ като разпоредител с бюджетни кредити, вкл. на извъндоговорно основание (с иск по чл. 59 или по чл. 63 ЗЗД). Доколкото няма спор, че ИАГ не е правопреемник на активите и пасивите на ДГС-Пампорово, то следователно не е страна в облигационните отношения, породени от договора от 21.06.2010 г. Такива са ДГС-Смолян, а след неговото закриване Южноцентрално държавно предприятие – Смолян. При тези изводи, съдът е приел исквете за неоснователни поради липса на пасивна материалноправна легитимация на ответника по делото, като е посочил, че представеното по делото писмо от ИА от 23.08.2011 г. е вътрешно ведомствен акт, който урежда последващите отношения между отделните поделения на ИАГ, но не прави Агенцията страна в правоотношението породено с ДГС-Пампорово.

Пред настоящата инстанция не се спори, а и от представения по делото Договор №4/21.06.2010 г., се установява безспорно, че между ищеца, в качеството му на изпълнител, и ДГС „Пампорово“, в качеството му на възложител, е сключен договор за изработка на лесоустройствен и ловоустройствен проект на ДГС „Пампорово“, като със Заповед №0046-342/18.04.2012 г. на Министъра на земеделието и храните, считано от 01.07.2012 г. ТП „Държавно горско стопанство-Пампорово“ на Южноцентрално държавно предприятие е закрито, като дейността му се разпределя между ТП „Държавно горско стопанство-Смолян“ и ТП „ДГС-Широка лъка“, а съгласно чл. X от заповедта, ТП „Държавно горско стопанство-Смолян“ е правопреемник на всички активи и пасиви на закритото ТП „Държавно горско стопанство-Пампорово“.

Видно от Протокол от проведено Второ лесоустройствено съвещание за приемане на извършена инвентаризация на горските територии и изработеният горскостопански план за държавните гори в границите на ДГС „Пампорово“ от 19.09.-21.09.2011 г., Протокол от заседание на ЕРИС при ИАГ от 10.01.2012 г., Приемо-предавателен протокол вх.№4139/18.12.2018 г. на ДГС „Смолян“, Писмо от 07.01.2019 г., изпратено от ДГС „Смолян“ до ректора на ЛТУ и Писмо с изх.№1226/11.0.2019 г., изпратено от ТД ДГС „Смолян“ до ректора на ЛТУ-гр.София, е, че проектът е изработен, впоследствие коригиран, съобразно забележките от Второто лесоустройствено съвещание, проведено от 19.09. до 21.09.2011 г. и в Протокол от заседанието от 10.01.2012 г. от ЕТИС.

По делото не се спори, че със заповед на изпълнителния директор на ИАГ лесоустройственият проект е утвърден и приет, както и че договорът е надлежно изпълнен от ищеца.

По делото е представено Писмо с изх.№ НИС-2721/08.05.2019 г. на Научно-изследователски сектор при ЛТУ, съответно с вх.№19-VX-3802/16.05.2019 г. на МЗХГ-Южноцентрално ДП гр.Смолян, с което ищецът е изпратил до Южноцентрално държавно предприятие – гр. Смолян Акт за окончателно плащане, съобразно предвиденото в договора. В отговор на писмото, Южноцентрално държавно предприятие – гр. Смолян е изпратило на ищеца писмо с изх.№19-изх.-3802-01/04.06.2019 г., в което е посочено, че писмото, съдържащо документ от 08.05.2019 г. за приемане на изработен лесоустройствен и ловоустройствен проект на бившето ДГС „Пампорово“ е погрешно изпратено на Южноцентрално държавно предприятие – Смолян, тъй като правопреемник на ТП „Държавно горско стопанство-Пампорово“ е ТП „Държавно горско стопанство-Смолян“, независимо, че двете са териториални поделения на Южноцентрално държавно предприятие – Смолян, поради което и документите следва да бъдат изпратени до ТП „Държавно горско стопанство-Смолян“. Посочено е, че остатъкът за плащане по договора от бившето ДГС „Пампорово“, т.е. от правопреемника ТП „Държавно горско стопанство-Смолян“ е на стойност 10 304 лв. без ДДС, а останалата част от сумата следва да се изплати от държавния бюджет, респ. от бюджета на ИАГ/РДГ, съгласно писмо с изх.№ ИАГ-28637/23.08.2011 г. на Изпълнителна агенция по горите.

По делото е представено и писмо с изх.№19-изх.-5871-01/12.08.2019 г. на МЗХ- Южноцентрално държавно предприятие – Смолян, в което е посочено, че съгласно ЗГ от 2011 г., дейностите по инвентаризация на горските територии, изработването на горскостопанските карти, планове за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари се финансира от държавния бюджет, а дейностите по изработване на горскостопанските планове се финансира от държавните предприятия по чл.163. Посочено е, че в тази връзка е получено от ИАГ Писмо с изх.№ИАГ-28637/23.08.2011 г., в което е указано как се разпределят дължимите плащания за изпълнение на лесоустройствените дейности по договори, сключени преди приемането на ЗГ от 2011 г., както и в какъв размер е остатъкът за плащане по процесния договор за сметка на ДГС „Смолян“-

10 304 лв. без ДДС, а останалата част от сумата следва да се заплати от държавния бюджет, респективно от бюджета на ИАГ/РДГ, съгласно чл.16, ал.1 и ал.2 от действащия ЗГ и цитираното писмо от 23.08.2011 г.

Представено по делото е и Писмо с изх.№ ИАГ-28637/23.08.2011 г. на ИАГ, изпратено до Южноцентрално държавно предприятие – Смолян и до Регионална дирекция по горите гр. Смолян относно дължими плащания за изпълнение на лесоустройствени дейности, в което е посочено, че съгласно чл.16, ал.1 и 2 от ЗГ, ИАГ възлага извършването на инвентаризацията на горските територии, изработването на горскостопанските карти, плановете за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари, които дейности се финансират от Държавния бюджет, а всички останали проектантски дейности за държавните горски територии при изготвяне на стопанските планове са за сметка на държавните предприятия. В писмото са конкретизирани дължимите плащания за изпълнение на ЛУП от ДЛС и ДГС, като за ДГС „Пампорово“ сумата е определена в размер на 10 304 лв. без ДДС, а дължимите плащания от Държавния бюджет за инвентаризация на горски територии- 36 256 лв. Посочено е, че дължимите средства ще се изплащат от бюджета на Изпълнителна агенция по горите до края на 2011 г.чрез регионалните дирекции по горите по установения до сега ред.

По делото е представено и Писмо с изх.№ РДГ 13-4054/19.06.2019 г. , изпратено от Регионална дирекция по горите-гр.Смолян до ищеца, в което е посочено, че претенцията за заплащане на определена сума в договора следва да бъде отнесена към възложителя по договора (правоприемника на ДГС Пампорово), като същото плащане би било възможно за частта, дължима от държавния бюджет, единствено след подписване на споразумителен протокол между ТП ДГС и РДГ в изпълнение на писмо изх.№ИАГ-11367/19.03.2012 г. и след официално становище от същите, че договорът е изпълнен качествено и в срок, за което би следвало да съблюдават. По делото писмо изх.№ИАГ-11367/19.03.2012 г. не е представено.

При така изложеното, съдът намира от правна страна следното:

Не са спорни по делото обстоятелствата относно изпълнението от страна на ищеца на договора за изработване на лесо-и лесоустройствен проект, както и приемането на последните.

Спорен по делото е въпросът кой следва да заплати договореното между

„Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София и ДГС „Пампорово“ възнаграждение, предвид действието на ЗГ към момента на сключването на договор № 4 от 21.06.2010 г. , Заповед № РД 46 – 342 от 18.04.2012 г. Министъра на ЗГХ и действието на ЗГ от 2011 г.

Настоящата инстанция намира мотивите на СГС досежно пасивната материалноправна легитимация на ответника за правилни, като изцяло споделя същите, поради което и на основание чл.272 от ГПК препраща към тях.

Както правилно е посочил СГС, договорът от 10.06.2010 г е сключен при действието на Закона за горите ((Обн., ДВ, бр. 125 от 29.12.1997 г., отменен със Закона за горите (2011 г.)), Наредба № 6 от 2004 г. за устройство на горите и земите от горския фонд и ловностопанските райони в Република България (обн., ДВ, бр. 27 от 2004 г.; изм., бр. 80 от 2005 г., отменена, за кратко надолу Наредба № 6) и Правилника за прилагане на Закона за лова и опазване на дивеча Приет с ПМС № 151 от 13.06.2001 г., отм., обн., ДВ, бр. 58 от 29.06.2001 г., в сила от 29.06.2001 г.).

Съгласно чл. 25, ал.1 от ЗГ (1997 г.) горите и земите от горския фонд се устройват, управляват и ползват по лесоустройствени проекти, планове и програми. В § 1, ал.1 от ДР на ЗГ (1997 г.) е посочено, че лесоустройствените проекти за горите и земите от горския фонд съдържат проучвания и решения за териториалното устройство, инвентаризацията на горския фонд, комплекс от горскостопански мероприятия за осигуряване на оптимален режим на ползване и възпроизводство на горите и дивеча, опазване на биологичното разнообразие и абиотичните компоненти на природния комплекс, рекреационното ползване на горите, обосновка на икономическия, екологичния и социалния ефект от изпълнението на проекта, а съгласно ал. 4 на същата разпоредба лесоустройствените проекти, планове и програми се изготвят за различните видове собственост. В чл. 94, т.2 от ЗГ (1997 г.) е предвидено ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България да се осигуряват средства чрез бюджета на Министерството на земеделието и храните в Изпълнителната агенция по горите за инвентаризация на горите и земите от горския фонд, както и устройство на горите и земите от държавния горски фонд и на горите и земите от горския фонд с площ над 500 декара, чиито собственици са се обединили за съвместно управление, а в чл.95, ал.1 от ЗГ (1997 г.) е предвидено за какво се разходват

средствата от бюджета на Изпълнителната агенция по горите, сред които и дейностите за инвентаризация на горите и земите от горския фонд и изработване на лесоустройствени проекти, планове и програми за държавния горски фонд и за горите и земите от горския фонд с площ над 500 дка, чиито собственици са се обединили за съвместно управление (т.19 от ЗГ) и за изготвяне на ловоустройствени проекти (т.38). В чл.25, ал.4 от ЗГ (1997 г.) е посочено ясно, че инвентаризацията на горите и земите от горския фонд е за сметка на държавния бюджет. Закона за горите (1997 г.) предвижда управлението на държавния горски фонд и контролът върху всички гори и земи от горския фонд да се осъществява от Изпълнителната агенция по горите като юридическо лице на бюджетна издръжка. Предвидено е създаването на регионални дирекции по горите, които да осъществяват управлението на държавния горски фонд, контрола по изпълнение на дейностите на държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, както и контрола по изпълнение на дейностите в горския фонд - собственост на физически, юридически лица и общини, които регионални дирекции по горите са юридически лица - структури на Изпълнителната агенция по горите, третостепенни разпоредители с бюджетни кредити. (чл.22 и чл.23 от ЗГ (1997 г.)). В чл.24, ал.1 от ЗГ (1997 г.) е предвидено, че за осъществяване стопанисването на държавния горски фонд и охрана на горите и земите от горския фонд се създават държавни горски стопанства. Държавните горски стопанства са самостоятелни юридически лица със статут на държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, като устройството и дейността на държавните горски стопанства се определят с правилник, утвърден от министъра на земеделието и храните. В чл. 24а от ЗГ (1997 г.) е определен основният предмет на дейност на държавните горски стопанства, като в т.1 е посочено изпълнение на лесоустройствените проекти в държавния горски фонд и на ловоустройствените проекти в дивечовъдните участъци. Същото е предвидено и в чл.8, ал.1 от Правилник за устройството и дейността на държавните горски стопанства-държавни предприятия към Държавна агенция по горите, действащ към момента на сключване на процесния договор от 21.06.2010 г.

Със ЗГ от 2011 г. в чл.7 е предвидено, че за установяване състоянието на ресурсите и изготвяне на тяхната оценка се извършва инвентаризация на горските територии. В чл.13, ал.1 е поочено, че за горските територии -

държавна и общинска собственост, се изработват горскостопански планове с изключение на териториите, предоставени за нуждите на националната сигурност и отбраната, а според ал.2 от същата разпоредба, горскостопанските планове за териториалните поделения на държавните предприятия по чл. 163 се изработват съобразно границите на горските териториални единици и включват горските територии - държавна собственост, предоставени им за управление. Съгласно ал.7 на чл. 13 от ЗГ (2011 г.) изработването на горскостопанските планове и програми се финансира от техните собственици, а за горските територии - държавна собственост - от държавните предприятия по чл. 163. Предвидено е, че изработването на горскостопанските планове за държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, планове за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари може да се възлага едновременно с инвентаризацията на горските територии, като в тези случаи изработването се възлага от регионалната дирекция по горите и/или от съответното държавно предприятие по чл. 163. В чл.16 от ЗГ (2011 г.) е посочено, че Изпълнителната агенция по горите възлага извършването на инвентаризация на горските територии, изработването на горскостопанските карти, планове за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари, при съобразяване с границите на горските териториални единици, като тези дейности се финансират от държавния бюджет.

В Глава девета от ЗГ (2011 г.) е уредена структурата на ИАГ, като в чл. 158, ал.2 е посочено, че Регионалните дирекции по горите са юридически лица на бюджетна издръжка - структури на Изпълнителната агенция по горите, като те осъществяват функциите на Изпълнителната агенция по горите в определения им район на дейност, с изключение на посочените в чл. 156, ал. 1, т. 10. Уредено е още, че за управление на горските територии - държавна собственост, които не са предоставени на ведомства или юридически лица, се създават държавни предприятия съгласно приложение № 1, които предприятия са юридически лица със статут на държавни предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон. (чл.163 от ЗГ (2011 г.). В чл. 173, ал.1 от ЗГ (2011 г.) е посочено, че държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства са териториални поделения на държавните предприятия по чл. 163, които осъществяват функциите на държавното предприятие в определения им район на дейност. С оглед на последното

следва да се приеме, че държавните предприятия за управление на горските територии по смисъла на ЗГ от 2011 г. са юридически лица със статут на държавни предприятия по см. на [чл. 62, ал. 3 ТЗ](#) ([чл. 163 от Закона за горите](#)). Държавните предприятия имат двустепенна структура - централно управление и териториални поделения ([чл. 164 ЗГ](#)). Държавните горски стопанства са териториални поделения на държавните предприятия и съгласно [чл. 174 ЗГ](#) сключват от свое име, за своя сметка и на своя отговорност търговски и други договори; водят самостоятелно счетоводство и представят в централното управление изготвените годишни финансови отчети съгласно [Закона за счетоводството](#); имат собствени банкови сметки и свой печат; работодатели са по смисъла на [§ 1, т. 1 ДР КТ](#); от свое име и за своя сметка участват в съдебни и арбитражни дела.

С оглед изложеното, правилно СГС е достигнал до извода, че макар да не е предвидено изрично в ЗГ (1997 г) и Наредба № 6, ДГС и ДЛС като самостоятелни ЮЛ, държавни предприятия по смисъла на чл. 62 ТЗ, на които е предоставено за стопанисване и управление държавно имущество, също имат право да възлагат изготвяне на лесо- и ловоустройствени проекти за имотите, попадащи в техния район на дейност. Такава възможност е предвидена изрично в ЗГ от 2011 г. – чл.13, ал.7 -изработването на горскостопанските планове и програми се финансира от техните собственици, а за горските територии - държавна собственост - от държавните предприятия по чл. 163. В тази връзка следва да се посочено, че законът е разгледал и възможността изработването на горскостопанските планове за държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, планове за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари да се възлага едновременно с инвентаризацията на горските територии, като в тези случаи изработването се възлага от регионалната дирекция по горите и/или от съответното държавно предприятие по чл. 163. Всичко това обосновава извод, че страна в съответното правоотношение в качеството на възложител по възлагане изработването на лесоустройствен и ловоустройствен проект е именно съответното държавно предприятие/ регионална дирекция по горите. Не може да се приеме, че ИАГ, която е юридическо лице на бюджетна издръжка, управляващо държавния горски фонд (до 2011 г.), става страна по правоотношението, предвид промяната в ЗГ от 2011 г. Независимо от обстоятелството, че в чл.16, ал.2 от ЗГ от 2011 г. е предвидено, че средствата

за инвентаризация на горските територии, изработването на горскостопанските карти, планове за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари се финансира от държавния бюджет, то Агенцията не става насрещна страна по възникналото правоотношение, доколкото нито е правоприемник на възложителя (ДГС Пампорово), нито с изрично волеизявление е заместила същия или е встъпила в правоотношението. Както бе посочено по-горе, съгласно чл.13, ал. 7 от ЗГ (2011 г.) изработването на горскостопанските планове и програми се финансира от техните собственици, а за горските територии - държавна собственост - от държавните предприятия по чл. 163, като в случай, че изработването на горскостопанските планове за държавните горски стопанства и държавните ловни стопанства, планове за ловностопанските дейности и за дейностите по опазване от пожари се възлага едновременно с инвентаризацията на горските територии, то съдът намира, че задължен по правоотношението е възложителя, съответно неговия приемник, т.е. за негова сметка е изработването на горскостопанските планове и планове за ловностопански дейности и за дейностите по опазване от пожари, а частта досежно дейността по инвентаризация е за сметка на държавния бюджет, но заплащането следва отново да е дължимо от възложителя, който е страна по договора и който следва да търси финансиране от второстепенния разпоредител с бюджетни средства- ИАГ, доколкото ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България се осигуряват средства за инвентаризация на горите и земите от горския фонд и изработване на лесоустройствени проекти, планове и програми за държавния горски фонд. В тази връзка следва изцяло да се споделят мотивите на първоинстанционния съд във връзка с доказателствената стойност на представеното по делото Писмото на ИАГ до Южно централното предприятие, а именно че същото представлява вътрешно ведомствен акт, който урежда последващите отношения между отделните поделения на ИАГ, но не прави агенцията страна в правоотношението, породено от ДГС-Пампорово. С оглед законовата уредба, съдът намира, че задължението за заплащане на възнаграждението в полза на ищеца „Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София е в тежест на неговия съконтрагент- ДГС Пампорово, съответно неговия правоприемник ДГС-Смолян, като дали, в какъв размер и по какъв начин средствата за изплащане на задължението следва да бъдат

разпределени между него и ИАГ, са въпроси от вътрешноведомствен характер, които не засягат договора за изработка и неговото изпълнение от страните по него.

На следващо място следва да се посочи, че Писмото от 23.08.2011 г. на ИАГ не представлява признание на задължението за заплащане на възнаграждението по договора, предмет на настоящото производство, доколкото в него не се посочва основанието, още по-малко същото е адресирано до кредитора- „Научно-изследователски сектор“ при Лесотехнически университет– гр. София. В тежест на ищеца е да докаже, че ответникът е материалноправно легитимиран да отговаря за задълженията, възникнали по силата на процесния договор с ДГС- Пампорово. Доколкото не бе установено при условията на пълно и главно доказване, че Изпълнителна агенция по горите– гр. София към Министерството на земеделието, храните и горите е задължена да заплати неизплатената, но безспорно дължима сума по договора от 21.06.2010 г., то искът за сумата от 31 142,00 лв., представляваща възнаграждение по договор № 4 от 21.06.2010 г., следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Изложените по –горе мотиви досежно липсата на материалноправна легитимация на ответника води до извод за неоснователност и на претенцията за заплащане на сумата от 1 164,00 лв., представляваща възнаграждение, задържано от възложителя като гаранция по договор № 4 от 21.06.2010 г.

Поради съвпадение на крайните изводи на двете инстанции, обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По разноските:

С оглед изхода на делото, в полза на въззивника не следва да бъдат присъждани разноси в претендирания и съгласно списък по чл.80 от ГПК размер.

В полза на въззиваемия не следва да бъдат присъждани разноси, доколкото такива не са претендирани.

При така изложеното, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260501 от 26.07.2022 г., постановено по т.д. №2087/2020 г. по описа на СГС, ТО, VI-7-ми състав.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от съобщаването му на страните, при условията на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____